

Tolle

750 let Augustiniánů v Čechách
1262–2012
S nadějí a radostí

Lege

Farnost sv. Tomáše. Praha 1. Říjen 2012, r. XVI. č. 176

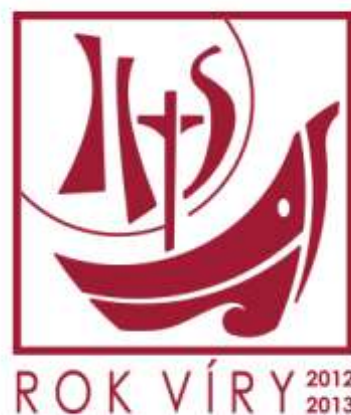
„Modlit se, znamená zavřít oči a uvědomit si, že Bůh teď tvoří svět“ (Sv. Augustin)

„Je-li Bůh s námi, kdo proti nám?“ (Řim 8,31)

Říjen je v katolické církvi misijní měsíc, kdy se zvláště modlíme za všechny misionáře a misionářky, kteří na misijních územích pracují, a pomáháme jim i hmotně.

Ale tento rok jsme – každý z nás – voláni, abychom se stali misionáři, abychom se sami nejprve nechali „evangelizovat“, a pak předávali dobrou zprávu evangelia všem.

Misii v naší farnosti zahajujeme v době, kdy pro celou církev začíná Rok víry, který je příležitostí se zamyslet nad tím, v co věříme a proč věříme, děkovat za dar víry a s radostí obnovit náš „křesťanský průkaz“, obnovit naše přání s novými silami a nadšením následovat Ježíše.

V první fázi misie, na kterou jste všichni zváni, budeme připravovat misijní program. Setkání budou každé úterý od 19:30 hodin. Chceme, aby fungovala i paralelní skupina, která se nebude setkávat, ale bude se za misie denně modlit. Do této skupiny může a vlastně by měl patřit každý farník. Znamená to najít si každý den čas prosit, aby Bůh žehnal našemu misijnímu úsilí.

Heslo misie: „*Je-li Bůh s námi, kdo proti nám?*“ (Řim 8,31) je odkaz, abychom se nebáli a Bohu důvěřovali tak, jak důvěřujeme otci anebo matce. On je důvodem naší naděje a všeho, co v životě konáme. Skrze víru v Boha, jak říkal Benedikt XVI., roste víra, která nás posiluje a dává smysl našemu životu.

Misie započne také tím, že děkujeme Bohu za dar 14 pražských mučedníků, kteří budou blahorečeni 13.10. Všichni byli misionáři a svůj život položili za evangelium. Ať nás doprovázejí také jejich příklady a modlitby. Do toho s elánem!

*P. Vit, OSA
Farář*

Potkala jsem...

Bořka zaujal názor, který říká, že každý člověk je diamant. A nastala chvíle, kdy je tato úžasná myšlenka na dosah prstu díky nekonečným možnostem vědy. Člověk si prý může nechat zpracovat svého zesnulého díky dostatečnému množství uhlíku a dalších nezbytností v jeho těle na diamant! Prostě prstýnek, jehož kámen bude „živoucí“ připomínkou. Jen s babičkou šlápl Bořek asi vedle, protože si s ním potom, kdy se výhledově rozhodl zrušit rodinné hroby, přestala posílat do té doby srdečné esemesky.

E.B.

DÍKY BOHU ZA FARNOST SV. TOMÁŠE

Děkuji Bohu, že jsem měla možnost necelého půl roku být součástí vaší farnosti u sv. Tomáše jako kostelnice. Některé z Vás jsem poznala osobně a jste opravdu fajn lidé. Máte krásné společenství, kterým vane Duch svatý. Občas přeletí mráček. Ale to je přirozené. Děkuji Vám, že jste byli shovívaví k mým chybám, zažila jsem tu opravdu hezké chvíle.

Zůstáváte v mém srdci jako dar od Hospodina. Ať žehná otcům augustiniánům a vám všem.

S úctou

*Miluše Šnajdarová,
kostelnice*

PET víčka

Milí přátelé,

chtěli bychom vás poprosit, abyste se s námi připojili k pomoci Michalce. Je to pětiletá dcera naší sestřenice, která trpí vážnou nevléčitelnou nemocí - metachromatickou leukodystrofií.

A co bychom od vás chtěli? Sbírejte prosím všechna PET víčka - od lahví, mléka, džusů i sirupů. Jedna firma je vykoupí a z výtěžku se pro Michalku pořídí pomůcky, které jí i jejím rodičům aspoň trochu ulehčí život.

Víčka je možné nosit do refektáře, kde bude k tomu určena nějaká nádoba. Jejich přepravu na Moravu budeme průběžně zajišťovat my.

Akce trvá do dubna 2013.

Pokud by někdo chtěl, je možné přispět i finanční částkou, číslo účtu najdete spolu s dalšími informacemi na stránkách zřízení pro Michalku - www.michalka-lanikova.cz

Děkujeme všem, kdo se zapojí a tuto informaci rozšíří dál.

Lucie a Štěpán Doležalovi

V tomto měsíci mají **narozeniny** tito naši farníci

4.10. Daniel Verner	16.10. Pí Šebková
10.10. Antonín Brčák	16.10. Jan Verner
10.10. Markéta Polová	19.10. P. Vít Marciniac, OSA
10.10. Klára Brčáková	19.10. Tomáš Pola
13.10. Josef Budíš	24.10. Marie Vernerová
14.10. Marie Džbáňková	30.10. Jaroslav Beneš

Vše dobré pro každého, s jistotou, že se za něj modlíme

Říjen - měsíc svatého růžence

Katoličtí křesťané jsou v měsíci říjnu vybízeni v tomto měsíci k intenzivní modlitbě svatého růžence. Zde se můžete dozvědět o této modlitbě něco bližšího. Modlitba růžence v sobě obsahuje stále se opakující volání po Mariině přimluvě; zahrnuje v sobě všechnu bídu doléhající na člověka a obsahuje rozjímání a přemítání o jejím životě, který byl naplněný Bohem. Toto rozjímání je zaměřeno na život Kristův.

Revoluce anebo Restart

Misie u sv. Tomáše

2012/2013 Rok víry -- Rok Eucharistie -- Rok Sv. Cyrila a Metoděje

Odůvodnění:

V roce 2003 proběhla poslední misie ve farnosti. Už je tomu deset let a myslím si, že je na čase pracovat na obnově farnosti. Pod ochranou sv. Cyrila, Metoděje (příští rok slavíme 1150 let příchodu těchto našich „misionářů“) a sv. Augustina se budeme snažit zamýšlet se nad tím, jak farnost funguje a co je třeba změnit k lepšímu. Snažme se dělat vše s novým nadšením! Jsem přesvědčen, že Duch Svatý nám bude při tom pomáhat.

Misie by neměla být prací jen augustiniánů, ale celé farnosti. Spolu s pastorační radou se formuje misijní skupina. Následně by mělo probíhat zamyšlení nad farností a duchovní obnova každého farníka. Do konce tohoto roku by misijní skupina měla být připravena na misii ve farnosti, která bude trvat do Velikonoc. Pak od Velikonoc celá farnost, po osobním „restartování“, bychom měli být připraveni k dalšímu kroku: dělat misie „ad gentes“, to je, hlásat evangelium těm, kteří jsou daleko od Boha, a pomáhat se „restartovat“ i jim. Ať se naplní poslání Ježíše: „Jděte do celého světa, získávejte učedníky a hlásejte radostnou zvěst“. Nemůžeme zapomínat, že jsme „rybáři lidí“ a pracujeme ne pro sebe, ale pro šíření Božího království.

Cíl:

Obnova farnosti a zvěstování Evangelia Ježíše Krista (evangelizace)

Patroni misie:

sv. Augustin, sv. Tomáš, sv. Cyril a Metoděj

Misijní etapy:

1. etapa:

Od září do Vánoc

- Příprava skupiny, která bude misie uskutečňovat. Lidé jsou pozváni osobně. Ideální skupina asi do 30 lidí.

Práce: začínat s duchovní obnovou.

- Práce nad bulou „Brány víry“ papeže Benedikta XVI.
- Zamyšlení na téma Eucharistie
- Setkání se skupinou odborníků, kteří mohou pomoci orientovat se v této oblasti (dominikáni)
- Dopracovat materiály na základě ankety a připravovat misijní program (pro 2. a 3. etapu)

Oblasti misijního programu:

- Chválit Boha.
- Jak? Věřit – žít - pomáhat (charita) - oslavit

Pravidelnost:

- Týdenní setkání

Prostředky

- Tolle Lege: Tematické vzhledem k misii, s misijními příběhy
- Tvořit misijní modlitební skupinu lidí, kteří se budou intenzivně modlit za misie ve farnosti
- Anketa ve farnosti, abychom zjistili očekávání a potřeby
- Nešpory s lidmi v kapli sv. Barbory. Denně v 18:45 hodin.
- Cesta do Compostely za misie ve farnosti (po Vánocích)
- Příklad svatých (14 mučedníků františkánského řádu - příležitost jejich blahořečení)

2. etapa:

Od Vánoc do Velikonoc

- Do Velikonoc:
- Misie ad intra - mezi farníky kostela
- Potvrzení křesťanského života farníků
- Objevit krásu daru víry a Eucharistie a být za to vděční
- Zhodnotit činnosti a fungování farnosti
- Uskutečnit připravený misijní program

Pravidelnost:

- Týdenní setkání
- Nedělní mše sv.

Prostředky

- Augustiniánský týden: Téma víra a Eucharistie
- Farní pouť na Velehrad
- Materiály v Tolle Lege
- Duchovní obnova farnosti – exercicie na každý den

3. etapa:

Od Velikonoc do konce školního roku

- Misie ad „ gentes“
- Uskutečnit připravený misijní program

Prostředky

- Pout' do sv. Dobrotivé (pozvat lidi a zorganizovat pout' i pro místní lidi)
- Farní misijní slavnosti na Kampě (ve spolupráci s OU Praha 1)
- Přednášky pro lidi z Malé Strany v Malostranské besedě

- Mediální kampaň a informace v časopisech Prahy 1
- Obrazovka před kostelem
- Průvod na slavnost Těla a Krve Páně - Corpus Christi (Konec misie)

Z deníku Kristova vojína

Dal jsem se k námořnictvu ☺. Původní Petrova bárka se rozrostla do nevidaně velké flotily jednotlivých bárek, místních církví. Je to neuvěřitelné, že tato Petrova flotila se světem plaví přes dva tisíce let. Aby ne, když nad ní bdí nejlepší Velitel a vítr, který fouká do plachet jednotlivých lodiček, není jen tak obyčejný, ale živý. Ale je to zvláštní flotila lodí a ještě zvláštější je smysl této flotily na moři rozbouřeného světa. Jednotlivé lodě jsou různé, některé mají slabé kanóny – spíše flusačky, do některých naopak spíše teče vinou sabotérů, které se nepřítel snaží verbovat z členů jednotlivých posádek. Některé lodě jsou kolosální, posádka vycvičená a velkolepě se derou skrze vlny světového moře, jiné jsou krásné vznešené plachetnice, které se nechávají unášet větrem Ducha svatého. A také jsou tu takové oprýskané, div se nepotápějící, s pár námořníky plahočícími se po palubě.

Jak má bojovat tato flotila? To je první, co se musí Kristův vojín naučit a pochopit v námořní škole, aby mohl vést posádku. Kristus nepotřebuje, abychom rozstříleli na kousičky jeho nepřátele. Cožpak Bůh potřebuje, aby ho člověk bránil a hájil? Koho by se měl Bůh bát? Že by ďábla – toho ubohého piráta, co se nezmůže na jediný dobrý skutek? Když Jidáš přišel s vojáky zradit Ježíše, strhla se šarvátka: „Tu přistoupili, vztáhli na Ježíše ruce a zajali ho. A hle, jeden z Ježíšových druhů sáhl po meči, vytasil jej a udeřil veleknězova služebníka a ut'ál mu ucho. Tu mu Ježíš řekl: „Zastrč ten meč do pochvy, neboť všichni, kdo se chápají meče, mečem zahynou. Což si myslíš, že bych nemohl volat o pomoc ke svému Otci, jenž by mi okamžitě poslal více než dvanáct pluků andělů?“

Tento verš mě velmi oslovuje a přitahuje. Nejvíce si mé oči všimnou slova meč. Ale nakonec mě vítr Ducha svatého vede hlouběji. Proč chtěl použít meč? Chtěl vzít „spásu“ Ježíše do svých rukou? Proč mu Ježíš zakázal bránit se? Cožpak to není přirozené? Cožpak jeho učedníci jsou beránci určení na popravu? Jeden jediný verš a tolik otázek...

Odpověď? Sedím v kapli a hledím na ukřižovaného Krista. On věděl, že jeho oběť, smrt, neznamená konec, temnotu, bezmocnost a vítězství zla. Víme to i my? Dokážeme vidět „za naši“ smrt? Dokážeme přinášet oběti jako prvotní křesťané, kteří hleděli lvům do tlamy?

Dnes láska často znamená oběť, zráta, výdaj v našich účtech. Láska není dobrá investice. Přesto od ní očekávám návrat nákladů i zisk. Láska – ta prostinká, naivní – ta se obětuje proto, že je láskou. Jinak by popřela sama sebe anebo by to byla karikatura lásky či velmi promyšlený obchod.

Vystřelme z našich lodních kanónů na ostatní naše srdce – lásku! 0=< <3

Br. Mirek, OSA

Události roku pro naši církev v České republice Blahořečení čtrnácti pražských mučedníků

13.10.2012

Pražští mučedníci byli bratři františkáni, kteří roku 1604 obsadili trosky kláštera u Panny Marie Sněžné a začali ho renovovat. Pocházeli z různých evropských národů – z Itálie, Německa, Španělska, Holandska a dalších, prožili však již nějaký čas na našem území – přišli do Prahy z Brna a Olomouce – a ovládali téměř všichni češtinu.

Za doby vpádu pasovských vojsk do Čech roku 1611 byli nařčeni z kolaborace s katolickým vojskem, na masopustní úterý 15. února 1611 do jejich kláštera vtrhla pražská lůza a bratry bez milosti pobila. Jejich těla zůstala několik dní pohozena na svých místech, až v sobotu byli pohřbeni v křížové chodbě kláštera a později v kapli sv. Michala.

Již krátce po jejich smrti začala být jejich památka slavena pravidelně nějakou formou pobožnosti. První kroky k jejich blahořečení byly učiněny již v 17. století. Proces blahořečení byl znovu zahájen ve 30. letech 20. století, na 40 let byl přerušován komunistickým režimem a obnoven byl až po roce 1989.

Čtrnáct pražských mučedníků bude blahorečeno dne 13. 10. 2012 při slavnostní mši svaté v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha.

Program v katedrále je od 9 hodin, mše svatá začíná v 10 hodin.

Blahorečení je významnou duchovní událostí, kdy bude v osobách blahorečených bratří před oči všech věřících vyzdvížen mimořádný příklad věrnosti víře a osobnímu poslání, strážlivé ochoty k oběti vlastního života i pokojného přijetí utrpení a smrti a kdy se také budou moci dotknout tajemství společenství svatých, které hlouběji odhaluje cíl životní pouti každého člověka.

Pout' k františkánům

V rámci přípravy beatifikace 14 františkánů byla naše farnost byla oslovena, aby do kostela P. Marie Sněžné konala pout' v pátek 5.10. Na pouti celjá naše farnost, spolu s františkány poděkuje Pánu Bohu za blahorečení těchto Božích služebníků. Mše sv. bude sloužena všemi kněžími naší farnosti od 18,00 hod. Napište si to, prosíme, do svého diáře a pojed'te s námi. Bude to velká milost pro všechny.

Kdo byli tito mučedníci?

P. Šimon

Francouz, kněz, almužník (asi 30 let).

Ležel v klášterní nemocniče, protože byl zraněn už 12. února dýkou při chození po almužně. Když dav vtrhl do místnosti, jeden člověk ho udeřil kyjem do hlavy, druhý mu vrazil meč do břicha. Věřící později sebrali jeho krev jako relikvii z podušek a pokrývky. Ještě roku 1622 Jeroným Strasser viděl v pražském konventu uchované jeho dřevěné lůžko značně potřísněné krví.

P. Bedřich Bachstein

Čech, vikář konventu, magistr noviců, muž učený, kazatel (asi 50 let).

Narodil se v Jižních Čechách v obci Pěnná, dnes Horní Pěna, nedaleko Jindřichova Hradce. Byl považován za prvního ze skupiny, neboť kvardián Aegidius Smoud byl na cestě z Vídně. Dovedl šest bratří na půdu a zůstal na klenbě kostela, kde byl zabit. Zasáhla ho dvě kopí, jedno do hrudi, druhé do srdce. Mrtvolu shodili otvorem v klenbě doprostřed kostela.

P. Juan Martínez

Vzdělaný Španěl, kontroversista (asi 40 let), sakristán a zpovědník pro Španěly, kteří bydleli v Praze.

Právě dosloužil mši svatou, když dav vtrhl do kostela. Zemřel pravděpodobně jako první, protože vraždění začalo nejprve v kostele. Chtěl odnést a ukrýt hostie ze svatostánku. Snažili se mu vytrhnout ciborium z ruky. Když je nepustil, uťal mu někdo pravou ruku. Pak mu někdo vrazil kopí do zad, až krev pronikla ven a zbarvila kromě spodního oděvu i mešní kasuli. Ta je od roku 1612 uchovávána v klášteře sv. Jeronýma ve Vídni. Juana pak zepředu sekli mečem do hlavy, on pustil ciborium s hostiemi, které dav rozšlapal

P. Bartoloměj Dalmasoni

Ital, narozený v Ponte S. Pietro, provincie Bergamo, patřil však k české provincii.

Staral se o opravu kostela a konventu. Zemřel zřejmě jako druhý. Zpovídal v kapli Panny Marie, nynější kapli sv. Michala. Ubili ho k smrti býkovci, meči a cepy.

Bratr Kašpar Daverio

Ital, narozen 27. dubna 1584 v Busto Arsizio u Varese, vysvěcen na podjáhna roku 1610.

Spolu s dalšími třemi uprchl na kostelní věžičku. Když se objevil první z vrahů, padl na kolena, vrah mu mečem probodl břicho, několika ranami meče ho zabil a mrtvolu vyhodil z věžičky na střechu kostela. Střelci stojící na zahradě uviděli jeho tělo a několika kulemi je zasáhli, zatímco padalo ze střechy na dvůr. V Praze v té době shodou okolností pobýval Kašparův rodný bratr, kupec Camillo Daverio, který potom na hromadě před kostelem mezi zavražděnými poznal svého bratra, stejně jako jáhna Jeronýma.

Bratr Klement

Němec ze Švábska, 18-20 let, student teologie s časnými sliby, teprve nedávno dokončil noviciát, velmi zbožný.

Vyšel na chodbu z velké jídelny, kde připravoval na stoly. Hned jej obklopila skupina násilníků a jeden z nich mu válečnou sekerou rozpoltil hlavu. Byl okamžitě mrtev.

Bratr Jan

Patrně Čech, novic a student.

Ukryl se spolu s dalšími dvěma mladými spolubratry na půdě kostela. Zemřel zasažen dýkou a kyjem. Jeho mrtvolu svrhli okénkem v klenbě doprostřed kostela na dlažbu.

Bratr Didak Jan

Pravděpodobně Němec, i když místo jeho původu nejasné. Bratr laik, krejčí.

Spolu s dalšími třemi uprchl na kostelní věžičku, kde byl zabit spolu s bratrem Jakubem. Jeho mrtvolu svrženou na střechu zasáhli více kulemi střelci stojící v zahradě, protože se domnívali, že se řítí ze střechy živý. Mrtvola dopadla z okapu střechy velkým obloukem na nastavená kopí.

Bratr Emanuel

Zřejmě Čech, novic a student, kuchař.

Chycen spolu s dalšími dvěma spolubratry na půdě kostela. Rdousili je, bodali dýkami, bili palcáty a meči. Jeho mrtvolu svrhli okénkem v klenbě doprostřed kostela na dlažbu.

Bratr Antonín

Patrně Čech, novic, laik.

Chycen spolu s dalšími dvěma spolubratry na půdě kostela. Rdousili je, bodali dýkami, bili palcáty a meči. Jeho mrtvolu svrhli okénkem v klenbě doprostřed kostela na dlažbu.

Bratr Jan Bodeo neboli Rode

Ital, narozený v Monpiano (Brescia), bratr laik, zahradník a pomocník sakristána.

Skryl se v depozitáři sakristie. Lidé z davu vyvrátili dveře, uchopili ho za nohy a vyvlekli ven k bráně. Pak ho ubili meči, kopími, býkovci a cepy.

Bratr Kryštof Zelt

Holandan, laický bratr, starší kuchař, asi 70 let.

Přišel do pražského kláštera nedávno z Vídně. Několik dní před masakrem předpověděl smrt bratří. Byl zabit na chodbě u dveří do dvora, když nesl dříví do kuchyně. Nejprve mu někdo řeznickou šíročinou rozsekl hlavu, pak klesl na dříví, kde ho dobili palcáty.

Bratr Jakub

Němec z Augsburgu, 18-20 let, student teologie s časnými sliby.

Spolu s dalšími dvěma uprchl na kostelní věžičku, kde byl zabit. Mrtvolu vyhodili vrazi na střechu chrámu, zachytila se však na hřebenu a zůstala tam viset. Střelci v zahradě mysleli, že je ještě živý, proto se mnoha střelami z ručnic snažili srazit mrtvolu na zem. Muži ve věžičce také chtěli tělo uvolnit, neměli však kopí a báli se vylézt na střechu, aby nebyli také zabiti. Poslali tedy jednoho na klášterní dvůr, aby sehnal nějaká bidla. Bidly pak svrhli mrtvolu na zem, když už byla provrtána mnoha kulkami. Mrtvola padla na hřbitůvek u sakristie.

Bratr Jeroným z Arese

Ital, šlechtic z rodu baronů z Arese, městečka poblíž Milánu, jáhen (asi 24 let).

Nesnažil se nijak ukrýt, prostě se vkleče modlil v kapličce v prvním patře před sochou Panny Marie. Zde ho zezadu probodli dlouhým mečem, který pronikl ven z prsou. Rodina baronů Arese roku 1740 zaslala postulátorovi procesu blahořečení do Říma výpis z rodinné kroniky.

Převzato z <http://pms.ofm.cz/14.html>

Sv. Augustin o křesťanských řečnících

Mezi spisy pojednávajícími o vzdělávání křesťanů zaujímá nepřehlédnutelnou pozici dílo svatého Augustina nazvané *De doctrina christiana* – Křesťanská vzdělanost. Pro svůj mimořádný teologický a zároveň i filozofický obsah sloužil tento spis jako neodmyslitelný pramen inspirující vlastní práce mnoha pozdějších velkých teologů.

Skutečně mimořádný spis se skládá ze čtyř knih a velmi zjednodušeně se dá hovořit o první knize hovořící o věcech; o *znacích* pak pojednávají další dvě knihy a konečně čtvrtá kniha je naukou o *kazatelském umění*, tedy homiletikou.

Augustin píše, že *vlastní život řečníka hraje větší úlohu, než sebevznešenější rétorika*. Ten, kdo nám chce něco sdělit, poučit nás, nebo nás dokonce napomínat k lepšímu životu, má svým vlastním příkladným životem dokazovat oprávněnost k takovému jednání. Přestože v tomto případě hovoří Augustin o křesťanském řečníkovi, kazateli, nebo učiteli, jeho slova mají naprosto všeobecnou platnost pro každého, kdo se cítí oprávněn druhé poučovat, nebo komu se dokonce takové poučování stalo povoláním nebo posláním, ať už jde o věřícího, nebo ateistu. Že se tak velmi často neděje a ani nikdy v minulosti řádně nedělo, je patrné hned z prvních vět této kapitoly, kde čteme: „*Vždyť mluví-li někdo moudře a výmluvně a přitom žije ničemně, vzdělává sice druhé, ale své duši je neužitečný.*“

Augustin dále v podstatě říká, že křesťanští řečníci, kteří lidem říkají věci, které sami nečiní, sice prospějí mnoha lidem, ovšem prospěli by daleko ještě většímu počtu, kdyby *to, co říkají, také činili*. Rozumíme tomu tak, že křesťanství by mohlo být všeobecně daleko rozšířenější, kdyby ti, co ho hlásají, podle toho také žili. Správnost tohoto úsudku potvrzuje hned další větou, když píše, že je mnoho těch (už tehdy!), kteří svůj křesťanský špatný život obhajují příkladem svých představených a učitelů (dělají v podstatě to, co často a téměř logicky děláme my sami) a v nitru – *někdy i navenek a nahlas* – *si to zdůvodňují takhle*: „*Proč neděláš sám, co mi kážeš?*“ Augustin se tím dostává k jádru problému, proč ještě tolik lidí odmítá věřit v Boha: „*Tak se stává, že tomu, kdo neposlouchá sám sebe, nenaslouchají lidé s ochotou uposlechnout a zatracují spolu s takovým kazatelem i Boží slovo, které se jim zvěstuje.*“ První polovinu kapitoly uzavírá ještě citace z Písma (Tim 4, 12): „*Ale těm, kdo věří, buď vzorem v řeči, v chování, v lásce, ve víře, v čistotě.*“ K tomu už nepovažuje Augustin za nutné cokoli dodávat, ovšem možná bychom od něho očekávali jeho tak oblíbený dodatek k citacím z Písma, tentokrát přibližně tento: „*A nejenom těm, kdo věří, nýbrž a to především těm, kdo nevěří, právě proto, aby uvěřili...*“

Přednášejícímu dále doporučuje, aby své úsilí soustředil více na samotný obsah než na slova, která užívá: „*...ať je pevně přesvědčen, že každá věc je řečena tím lépe, čím pravdivěji je řečena, a že učitel nemá sloužit slovům, nýbrž slova učiteli.*“ K tomu znovu cituje apoštola Pavla, tentokrát z prvního listu Kolosanům (1, 17): „*Ne moudrostí slov, aby Kristův kříž nepozbyl smyslu,*“ a přidává jeho výrok z listu Timoteovi (2 Tm 2,14): „*Nepři se o slova. Není to k ničemu, leda k rozvrácení posluchačů.*“ Podotýká, že tím není řečeno nehájit pravdu, ale vysvětluje, že *přít se o slova* neznamená přemáhat blud pravdou, ale to, že přednášející usiluje o to, udržet si své posluchače, aby neposlouchali jiného. Ovšem tomu, *kdo se nepře o slova*, ať už hovoří skromně, nebo vznešeně, jde jen o to, aby lidem ukázal pravdu a aby si ji lidé zalíbili.

V závěru kapitoly Augustin ještě vysvětluje, co znamená hovořit k posluchačům nejen výmluvně, ale také moudře, a připomíná, že to, co kazatel přednáší, musí být i pravdivé. Pokud ale někdo nedokáže hovořit moudře a zároveň výmluvně, *pak ať to, co neříká výmluvně, řekne moudře; je to lepší, než kdyby říkal něco nemoudrého výmluvně*. Augustin ale zná i takové řečníky, kteří nedokáží ani to. Takovým už ale z oblasti kazatelského umění nemá co navrhnout, a tak jim doporučuje, aby alespoň vedli život, který by byl příkladný pro ostatní. O jejich další pedagogické činnosti se ale už raději nezmiňuje.

Marcel Černý

Víš, že...?

- * **Modlitba Taizé** v naší farnosti se koná 4.10. od 19:30
- * **14. října** bude udělována v našem kostele při mši sv. v 9:30 hodin **svátost nemocných**. K této svátosti zveme věřící, kteří jsou nemocní (každého věku) a všechny, kteří dosáhli věku 65 let. Zájemci se mohou přihlásit v sakristii.
- * **Brigáda** v našem klášteře ve sv. **Dobrotivé v Zaječově**. Tento měsíc se setkáme 20.10. Sraz před kostelem sv. Tomáše v 9:30 hod. Zpět budeme okolo 17:30 hod. Dík!
- * V **neděli 21. října se od 16:00** v kapli sv. Barbory uskuteční koncert komorní hudby (violoncello a cembalo). Na programu jsou skladby J. S. Bacha, B. M. Černohorského, W. A. Mozarta a dalších autorů. Účinkuje Pavel Verner, Barbora Kürstenová a děti z její cembalové třídy ze ZUŠ Jižní Město. Všichni jste srdečně zváni!
- * Změna času **večerní nedělní mše sv.:** Od 28. října bude v 17:00 hod.
- * **Farní kalendář** můžete sledovat na naší internetové stránce www.augustiniani.cz
- * Chcete každý den dostat **e-mail s malým zamyšlením sv. Augustina**? Pošlete nám svou e-mailovou adresu na osaprag@augustiniani.cz
- * Od 30. září znovu začne **výuka náboženství** pro děti od 5 do 10 let, která bude probíhat každou neděli po mši svaté v 9:30. Informační schůzka bude v neděli 30. září v 10:45 v refektáři.
- * **Pout' do Santiaga de Compostela** bude tento rok od 26. prosince 2012 do 3. ledna 2013. Zájemci ať se co nejdříve přihlašují u P. Juana: juan@augustiniani.cz
- * **Koncert Svatotomášského sboru** ke cti sv. Václava v pátek 12.10. v 17:30 se uskuteční v hlavním kostele sv. Tomáše. Účinkují: Svatotomášský sbor, kvarteto Apollon a Václav Grund.
- * Při mši sv. za zemřelé v pátek 2.11. od 19:00 zazní **Requiem F. X. Thuriho** pro sóla, sbor a orchestr.
- * V **sobotu 27.10** se uskutečňuje poslední **pout'** tohoto jubilejního roku, kdy slavíme 750let příchodu augustiniánů do Čech. Navštívíme kláštery v Domažlicích a v Pivoni. Cesta autobusem od kostela v 8:30 hodin. Zpět budeme okolo 19:30 hodin. Je třeba se zapsat v sakristii kostela. Cena 200 Kč.
- * Každý den od pondělí do čtvrtka se modlíme společně **modlitbu nešpor** v kapli sv. Barbory od 18:45. Tato modlitba církve se modlí na konci práce každého dne a je to modlitba děkování a chvály Bohu. Všichni jste zváni. Breviáře jsou k dispozici v kapli.

Dobrou chuť'

Koláč s pudinkovým tvarohem

Je to podobný koláč, jako ten tvarohový s meruňkami, ale je rychlejší a levnější, proto Vám ho předkládám. Původně se jmenoval jinak, ale ten název se mi nelíbil, tak jsem ho nazvala takto.

Na těsta budeme potřebovat:

Tmavé těsto: 1 hrnek hladké mouky, 1 hrnek hrubé mouky, 1 hrnek cukru krupice, necelý hrnek mléka, ¼ hrnku oleje, 1 prdopeč, 1 lžice kakaa a 2 vejce.

Světlé těsto: 2 tvarohy, 1 hrnek cukru, 1 hrnek mléka, 2 vejce a 1 vanilkový pudink (prášek).

Vymažeme a vysypeme si hlubší pekáč a z ingrediencí si smícháme obě těsta. Do pekáče nalijeme většinu tmavého (trochu si schováme) a nalijeme na to světlé. Zbytkem tmavého těsta to pocákáme a pečeme při cca 170 stupních asi 45 minut. Pozor, obě těsta jsou velice řídká, ale věřte, že výsledek je zaručený, pokud pracujeme rychle, těsta se nám nesmísí, ale vytvoří nám v řezu velice zajímavé mramorování.

Necháme vychladit a pak jen krájíme a baštíme.

Hanka

